

Scrisoare Duhovnicească

MITROPOLIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
PENTRU GERMANIA, EUROPA CENTRALĂ ȘI DE NORD

ANUL XX, NR.1(225)/2016

BULETIN DE INFORMAȚII

IANUARIE 2016

Iisus Hristos este Lumina vieții veșnice

Evanghelia Duminicii după Botezul Domnului are bogate semnificații duhovnicești pentru viața creștină și pentru înțelegerea credinței creștine ca arvună a vieții din Împărăția cerurilor.

În primul rând, vedem legătura dintre lumina Botezului Domnului Iisus Hristos și lumina Evangheliei Sale propovăduită poporului evreu care stătea în întuneric, adică în necunoașterea deplinătății revelației divine, dar și popoarelor păgâne care nu-L cunoșteau aproape deloc pe singurul Dumnezeu adevărat, Făcătorul cerului și al pământului.

De aceea, Evanghelia spune că "poporul care stătea în întuneric a văzut lumină mare și celor ce ședea în latura și în umbra morții lumină le-a răsărit" (Isaia 9, 1). La sfârșitul Evangheliei de astăzi se află îndemnul sau chemarea Mântuitorului: "Pocăiți-vă, că s-a apropiat Împărăția cerurilor" (Matei 4, 17). Prin aceasta, Evanghelia ne face atenție asupra legăturii care există între Taina Botezului și Taina Pocăinței ca porți de intrare a oamenilor în Împărăția cerurilor. În al doilea rând, înțelegem că lumina Botezului Domnului este lumina vieții noastre și lumina întregului univers. În Botezul Domnului Iisus Hristos vedem că omul este centrul atenției și al iubirii Preasfintei Treimi. Cuvintele troparului; "În Iordan botezându-Te, Tu, Doamne, închinarea Treimii S-a arătat" înseamnă că întreaga Sfântă Treime S-a arătat la Botezul lui Iisus în Iordan, iar în centrul iubirii Sale era firea omenească pe care a luat-o Dumnezeu Fiul ca să o ridice din păcat, să o curățească, să o mântuiască și să o sfințească, aducând-o la asemănarea cu Dumnezeu Cel Unul Sfânt.

Botezul Domnului Iisus în Iordan, ca moment de descoperire sau arătare a Preasfintei Treimi, la începutul activității Sale publice, ne arată și finalitatea lucrării Sale, deoarece, la sfârșitul activității Sale pământești, după Învierea Sa din morți și înainte de Înălțarea Sa la cer, Iisus trimite pe ucenicii Săi "să boteze toate neamurile în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh" (Matei 28, 19). Întrucât la Botezul lui Hristos în Iordan S-a arătat Preasfânta Treime ca având în centrul iubirii Sale firea umană a lui Iisus, fiecare om este chemat să se boteze în harul, lumina și iubirea Preasfintei Treimi, pentru a trăi veșnic în iubirea și pacea lui Dumnezeu. Lumina cea mare este plinătatea revelației lui Dumnezeu în Hristos.

Pericopa acestei Duminici ne arată că, după ce Sfântul Ioan Botezătorul a fost întemnițat, Iisus a plecat spre Galileea. Acolo, a stat mai întâi în Nazaret, iar apoi S-a mutat la Capernaum, oraș în

care locuiau, alături de evrei, și mulți străini, oameni de neamuri și credințe diferite. Evanghelia ne spune că Iisus S-a dus acolo mai ales pentru a împlini un plan al lui Dumnezeu, pe care profetul Isaia îl binevestește astfel: "Poporul care stătea întru întuneric a văzut lumină mare și celor ce ședea în latura și în umbra morții lumină le-a răsărit" (Isaia 9, 1). Care este lumina cea mare? După cum tâlcuiesc Sfinții Părinți ai Bisericii, aceasta este o lumină spirituală, duhovnicească.

Toată descoperirea lui Dumnezeu prin proroci este o lumină treptată, etapizată, crescândă, culminând în lumina mare sau deplină care este Însuși Fiul lui Dumnezeu Cel ce S-a făcut Om din iubire pentru oameni și pentru mântuirea lor. "Lumina mare", adică plină sau totală, este Dumnezeu-Cuvântul, Care a creat lumina fizică din univers, ca simbol al luminii dumnezeiești necreate, pentru că El a zis la facerea lumii: "Să fie lumină. Și a fost lumină" (Facere 1, 3). Când a creat lumea, Dumnezeu-Tatăl a vorbit și lucrat prin Dumnezeu-Fiul sau Dumnezeu-Cuvântul...

Cuvântul era Lumina Care luminează pe tot omul ce vine în lume" (Ioan 1, 4 și 9). De aceea, Iisus este "Calea, Adevărul și Viața" (Ioan 14, 6), pentru mântuirea lumii. Prin urmare, lumina creată, pe care noi o vedem cu ochi trupești, este un simbol sau o trimitere la Lumina cea necreată și netrecătoare, la slava lui Dumnezeu... "Toate s-au făcut prin El și pentru El" (Coloseni 1, 16). Deci, toate au fost făcute în Hristos, prin Hristos și pentru Hristos. De aceea, El luminează sau dă sens ultim întregii existențe create, atât celei văzute (univers), cât

și celei nevăzute...

Poporul care stătea în întuneric era poporul evreu care, deși primise unele lumini ale adevărului mântuitor prin Legea lui Moise și prin prooroci, totuși se abătea adesea de la acestea și stătea în întuneric din pricina păcatului neascultării de Dumnezeu. Mulți dintre evreii formalști nu cunoșteau legătura interioară duhovnicească dintre diferitele părți ale descoperirilor dumnezeiești făcute de Dumnezeu-Cuvântul, prin Legea lui Moise și prin prooroci.

Evanghelia din această zi mai precizează că și celor care ședea în latura și în umbra morții le-a răsărit lumină...Deci, "latura și umbra morții" (Isaia 9, 1) înseamnă starea de păcat a lumii păgâne. Păcatul provoacă o moarte a sufletului omului înainte de moartea trupului...

În acest context al existenței umane întunecate de necunoaștere și degradare spirituală vine o lumină mare, adică Iisus Hristos Dumnezeu-Omul. Faptul că El începe să predice în Galileea, unde evreii conviețuiau cu etniile diferite de poporul evreu, ne arată că venirea Domnului Iisus Hristos în lume are ca scop mântuirea întregii lumi, nu doar a poporului evreu...

Chemarea la pocăință are ca scop dobândirea vieții veșnice

Iisus Hristos începe propovăduirea Evangheliei Sale cu aceste cuvinte: "Pocăiți-vă, că s-a apropiat Împărăția cerurilor" (Mt. 4, 17). Aceleași cuvinte le întâlnim și în predica Sf. Ioan Botezătorul, care cuprindea însă și multe amenințări. De pildă, el vorbește ascultătorilor despre securea care stă la rădăcina copacului să-l taie dacă nu aduce roadă, referindu-se astfel la judecata sau la pedeapsa divină pentru cei care nu-și schimbă viața lor păcătoasă. Deci, Sf. Ioan Botezătorul cheamă la pocăință folosind un limbaj sever, de responsabilizare maximă a oamenilor.

Mântuitorul Iisus Hristos cheamă și El pe oameni la pocăință, însă le vorbește mai mult despre dobândirea vieții veșnice din Împărăția cerurilor, a cărei prezență o descrie folosind parabole sau simboluri: comoară, aluat, grăunte

de muștar. Împărăția cerurilor despre care vorbește Mântuitorul Iisus Hristos nu se află doar în ceruri, ci acum ea vine pe pământ, printre oameni, fiind cuprinsă în Hristos Însuși. Hristos este Împărăția cerurilor coborâtă printre oameni, deoarece El este Împăratul cerurilor, iar unde este El prezent, acolo este prezent și Tatăl împreună cu Duhul Sfânt...

Botezul creștin - începutul intrării omului în Împărăția cerurilor

Împărăția cerurilor este viața sau comuniunea de iubire a Preasfintei Treimi. Iar întrucât Unul din Sfânta Treime S-a făcut Om, adică Dumnezeu-Fiul, Iisus Hristos, El a adus Împărăția lui Dumnezeu aproape de oameni și în viața lor. De aceea, El zicea: "Pocăiți-vă, că s-a apropiat Împărăția cerurilor". În acest sens, Botezul creștin primit spre iertarea păcatelor este începutul intrării omului în Împărăția cerurilor, așa cum ne spune Evanghelia după Ioan, citând cuvintele Mântuitorului adresate lui Nicodim: "De nu se va naște cineva din apă și din Duh, nu va putea intra în Împărăția cerurilor" (Ioan 3, 5)... Toate celelalte Sfinte Taine ale Bisericii au ca bază de plecare Taina Botezului urmată de Mirungere și de Împărtășania euharistică (Tainele de inițiere în viața creștină).

Însă pocăința este starea de pregătire pentru a ne apropia de Împărăția cerurilor, adică de Sfintele Taine ale Bisericii prin care ni se dăruiește harul mântuitor al Preasfintei Treimi... Prin urmare, ușile pocăinței sunt ușile Împărăției cerurilor, întrucât nimic necurat sau păcătoș nu poate intra în Împărăția cerurilor dacă omul nu se curăță de păcate prin pocăință...

În același timp, există o legătură profundă între lumina Botezului Domnului și lumina Botezului creștin. Nu întâmplător Mântuitorul S-a botezat în apele Iordanului sub cerul liber. Prin aceasta, El a voit să ne arate că a venit să sfințească nu numai firea umană din interiorul ei, ci și firea apelor și a atmosferei (văzduhul). Prin zămislirea Sa din Fecioară, Hristos-Domnul a sfințit firea umană din interiorul ei, prin nașterea Sa în peșteră, Hristos-Dom-

nul a sfințit pământul din interiorul lui, iar prin Botezul Său în apele Iordanului, El a sfințit firea apelor din interiorul lor, arătând prin aceasta că și noi, creștinii, ca purtători de Duhul Sfânt primit la Botez, avem menirea de a contribui la sfințirea omului, a mediului înconjurător (pământul, apa și aerul) și a universului întreg, ca fiind daruri ale iubirii lui Dumnezeu pentru oameni. De aceea în popor se spune că "omul sfințește locul". Însă omul sfințește locul mai ales dacă se unește duhovnicește cu Dumnezeu Cel Unul Sfânt, adică sfințește locul prin lucrarea Duhului Sfânt prezent în viața sa trăită în lume, în spațiu și timp.

Dacă lumina Botezului se diminuează sau se pierde, lumea devine un mediu al întunericului, al împătimirii egoiste, al violenței și al exploatarei posesive sau degradante a persoanelor umane (criza morală) și a naturii înconjurătoare (criza ecologică).

Așadar, renașterea spirituală a omului păcătoș începe cu Sfântul Botez în numele Preasfintei Treimi. Acesta se săvârșește o singură dată, fiindcă "este un Domn, o credință, un Botez" (Efeseni 4, 5). Botezul nu se repetă, dar se reînnoiește prin pocăință, numită și "Botezul lacrimilor".

Numai o singură dată ne botezăm în Duhul Sfânt și în apă, dar de multe ori ne curățim de păcatele săvârșite după Botez prin pocăință, adică prin "Botezul lacrimilor".

Botezul creștin - program fundamental de creștere duhovnicească pentru toată viața

Prin săvârșirea Sfântului Botez nu se celebrează un eveniment obișnuit al vieții omului, ci se pune însăși temelia vieții creștine. Botezul cuprinde în sine un program fundamental esențial și existențial al întregii vieți creștine, care înseamnă, pe de o parte, lepădarea de Satana, de toate lucrările lui și de toți slujitorii lui, iar pe de altă parte, se lucrează începutul unirii duhovnicești a omului cu Hristos-Dumnezeu. Prin pocăință ne schimbăm modul de a trăi, ne întoarcem spre Hristos, ne luminăm prin harul Lui și ne unim cu El, Izvorul vieții și al bucuriei veșnice.

Botezul este astfel un program de

luptă și de creștere duhovnicească, este o permanentă luptă cu păcatul ca fiind ceva străin firii umane, dar și o permanentă căutare de înnoire a vieții omului. La început, lumina Botezului se dăruiește omului în formă concentrată și tainică, pentru ca el să crească duhovnicește în Biserică prin ascultarea Evangheliei, pocăință pentru păcate, faptă bună, credință, nădejde, dragoste, pace, bucurie, răbdare, nădejde, adică prin tot ceea ce este roada Duhului Sfânt în viața omului. Astfel, creștinul sporește în cunoașterea iubirii lui Dumnezeu pentru oameni, cunoaștere care îi sfințește viața ca simțire reală a lucrării lui Dumnezeu în oameni...

Cuviosul Antonie cel Mare (251-356), a fost întrebat către sfârșitul vieții sale ce ar mai face în mod deosebit dacă ar trăi mai mult. Răspunsul său a fost unul smerit și înțelept: "Aș învăța să mă pocăiesc mai mult", după ce petrecuse zeci de ani în rugăciune, pocăință și post. Deci, pocăința trebuie să fie o constantă a vieții creștine, o permanentă curățire de păcatele săvârșite cu gândul, cuvântul și fapta, pentru a dobândi mântuirea și sfințenia ca daruri ale lui Dumnezeu...

Pocăința adevărată este o lucrare tainică, de renaștere în dureri a omului, adică de înnoire interioară a sufletului, de răstignire a păcatului din om și de înviere duhovnicească a legăturii sale cu Dumnezeu, de creștere spirituală în iubire smerită și sfântă. Așa cum plantele cresc și florile înfloresc fără să facă zgomot, tot așa și creșterea duhovnicească în virtuți, ca rod al pocăinței, este una tainică, pașnică, smerită și luminată de Duhul Sfânt...

Atât Sfânta Taină a Botezului, cât și Sfânta Taină a pocăinței sunt izvoare de lumină și bucurie pentru viața creștină. Să nu uităm niciodată că am fost botezați în numele, lumina și iubirea Preasfintei Treimi și că în tot timpul vieții noastre trebuie să preaslăvim pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, prin gând și cuvânt, prin rugăciune și fapte bune. Să ne rugăm Mântuitorului Iisus Hristos ca să ne ajute să primim Evanghelia Sa ca fiind Evanghelia a

iubirii și vieții veșnice din Împărăția Tatălui și a Fiului și a Duhului Sfânt, să ne pregătim cât mai des, prin pocăință și fapte bune, pentru împărtășirea cu Sfintele Taine ale Bisericii prin care pregustăm bucuria vieții veșnice din Împărăția cerurilor, spre slava lui Dumnezeu și a noastră mântuire. Amin!

Patriarh Daniel Ciobotea

Să credem în Evanghelia

„Pocăiți-vă și credeți în Evanghelia” (Mc 1, 15).

Așa începe, în Evanghelia Sfântului Marcu, mesajul Domnului Iisus către lume, mesaj de mântuire: „S-a împlinit vremea și s-a apropiat împărăția lui Dumnezeu !

„Pocăiți-vă și credeți în Evanghelia” .

Prin venirea Domnului Iisus începe o nouă eră: a harului și a mântuirii. Iar primele sale cuvinte sunt o chemare să îmbrățișăm marea noutate, realitatea însăși a Împărăției lui Dumnezeu pe care El o pune la îndemâna tuturor, aproape de fiecare om.

Și de aceea ne și arată imediat calea: să ne pocăim și să credem în Evanghelia, adică să ne schimbăm radical viața și să acceptăm, în Domnul Iisus, cuvântul pe care Dumnezeu îl adresează, prin El, întregii omeniri din toate timpurile.

Sunt două lucruri care merg împreună: pocăința și credința, și nu există una fără cealaltă, căci atât una cât și cealaltă, izvorăsc în contact cu Cuvântul viu, în prezența Domnului Iisus care și astăzi repetă mulțimilor:

„Pocăiți-vă și credeți în Evanghelia” .

Ceea ce realizează Cuvântul lui Dumnezeu primit și trăit este o schimbare totală de mentalitate (= pocăința). Insuflă în inimile tuturor – europeni, asiatici, australieni, americani, africani – sentimentele lui Christos în fața circumstanțelor, individului și societății. Dar cum poate să producă Evanghelia miracolul unei profunde pocăințe, a unei credințe noi și luminoase?

Secretul stă în misterul cuprins în cuvintele Domnului Iisus. Ele nu sunt doar simple îndemnuri, sugestii, sfaturi, îndrumări, dispoziții, porunci. În cuvântul Lui este prezent EL însuși care vorbește, care ne vorbește. Cuvintele

Lui sunt el însuși, Iisus însuși.

Și astfel noi, în Cuvântul Său, îl întâlnim pe El. Și primind Cuvântul în inima noastră așa cum dorește El să fie primit (adică fiind gata să îl transpunem în viață), suntem una cu El, iar El se naște sau crește în noi. Iată de ce fiecare dintre noi poate și trebuie să primească chemarea atât de presantă și de exigentă a Domnului Iisus:

„Pocăiți-vă și credeți în Evanghelia” .

Cineva ar putea considera cuvintele Evangheliei prea înalte și greu de pus în practică, prea îndepărtate de felul obișnuit de a trăi și de a gândi și ar putea fi tentat să se închidă la chemarea lor, să se descurajeze. Dar toate acestea se întâmplă dacă se gândește că poate muta de unul singur muntele necredinței sale, când de fapt ar fi suficient să se străduiască să trăiască fie și numai un singur Cuvânt din Evanghelia, ca să găsească în acesta un ajutor neașteptat, o putere unică, o lumină pentru pașii săi (cf. Ps 119,105). Fiindcă acel Cuvânt, fiind o prezență a lui Dumnezeu, împărtășirea cu el, ne face liberi, ne purifică, ne convertește, ne aduce bucurie, ne dă înțelepciune.

„Pocăiți-vă și credeți în Evanghelia” .

De câte ori, Cuvântul acesta ne poate fi lumină de-a lungul zilei! Ori de câte ori ne lovim de slăbiciunea noastră sau a altora, ori de câte ori ni se pare imposibil sau absurd să-L urmăm pe Domnul Iisus, ori când dificultățile încearcă să ne doboare, acest Cuvânt poate fi pentru noi o bătaie de aripi, o gură de aer proaspăt, un stimulent ca să începem din nou. Va fi suficientă și o mică și rapidă „pocăință”, o „schimbare de direcție” ca să ieșim din cercul eu-lui nostru și să ne deschidem spre Dumnezeu ca să experimentăm o altă viață, pe cea adevărată.

Apoi, dacă vom putea împărtăși această experiență cu vreun prieten care și el a făcut din Evanghelia propriul cod de viață vom vedea îmboboci sau reînflori în jurul nostru comunitatea creștină. Și aceasta deoarece Cuvântul lui Dumnezeu trăit și împărtășit face și această minune: dă naștere unei comunități vizibile care devine plămădă și sare a societății, mărturisindu-l pe Christos în

Comori adunate

Într-un oraș trăia odată un om tare zgârcit și egoist. Toată viața n-a făcut altceva decât să strângă și să strângă tot mai multă avere. Niciodată nu i-a păsat de nimeni și de nimic, niciodată nu a vrut să ajute nici un sărman. O singură dată, într-o duminică, trecând prin fața unei biserici, i-a aruncat unui cerstor 2 bănuți. Nu vroia să ajute pe nimeni, pentru că se gândea în sinea lui: dacă în lumea asta totul poate fi cumpărat, cu siguranță că și în lumea cealaltă este la fel.

Într-o zi a murit și a fost dus la porttle Raiului unde îl aștepta Sf. Petru care l-a întrebat:

-Ce-i cu tine aici?

-Sfinte Petre aș vrea și eu să intru în rai. Spuse omul.

-Dar crezi că poți?

-Dacă trebuie pot să plătesc. Am comori nenumărate...

-Păi de ce n-ai spus așa, omule, dacă ai comori strânse nu-i nici o problemă. Ia să vedem câtă avere ai la tine.

N-a mai putut omul de bucurie când a auzit că poate plăti intrarea în rai, doar toată viața nu făcuse decât să strângă și să strângă. A început să se scotocească prin toate buzunarele, dar să vezi, nu mai găsea nici un ban. Într-un târziu a găsit pe fundul unui buzunar 2 bănuți.

-Ei omule, i-a spus Sf. Petru, când ajungi aici, ai doar ceea ce ai dăruit când ai trăit pe pământ. Acestea sunt comorile pe care le strânge fiecare în cer. Cu ele, într-adevăr, poți intra în rai, dar cei doi bănuți ai tăi nu sunt de ajuns. Dacă în timpul vieții ai fi făcut mai multe fapte bune poate ai fi intrat, dar așa...

Apostolia - pagina copiilor

Rugăciune

Doamne, eu Te rog frumos,
Că ești Iubitor și Bun,
Să fii, Doamne, sănătos
Și să merg pe al Tău drum!

Mă ferește, Bun Părinte,
Și de rele, și de boală,
Ajută-mi să fii cuminte
Și acasă, și la școală!

Să mă străduiesc mereu,
Să mă port cum se cuvine
Și s-aduc în jurul meu
Bucurie, nu suspine!

Doamne, Doamne, Bun Părinte,
Eu acum îți mulțumesc
Și Te rog mereu fierbinte
Să mă ierți când mai greșesc!

Și atât Te mai rog eu:
Pe părinți, surori și frați
Să-i ajuți, Doamne, mereu
Și să fim apropiați!
Amin!

Din agenda Părintelui Mitropolit Serafim

1 dec. - participă la Primăria din Nürnberg la recepția oferită de către Consulatul General al României din München cu prilejul Zilei Naționale a României.

5 dec. - slujește vecernia cu litie la Offenbach am Main (Pr. Ștefan Anghel) și ține cuvânt de învățătură.

6 dec. - Sf. Ierarh Nicolae - slujește Sf. Liturghie și predică în aceeași parohie cu prilejul hramului și a 40 de ani de la fondarea parohiei. Participă la agapă și la programul artistic susținut de tinerii din parohie.

12 dec. - slujește Sf. Maslu și ține cuvânt de învățătură la Parohia din Koblenz (Pr. Mircea Deac și Pr. Mircea Moldovan).

13 dec. - slujește Sf. Liturghie și predică la Düsseldorf (Paroh Pr. Iosif Rădulescu). După Sf. Liturghie, grupul de tineri ai Asociației „Copii Buni pentru Europa” din Brașov a susținut un concert de colinde. Participă la agapă.

20 dec. - slujește Sf. Liturghie și predică în Catedrala din Nürnberg. După Sf. Liturghie, Corul "Plugușorul" al Parohiei din Saarbrücken, dirijat de Pr. Constantin Papuc, susține un Concert de Colinde.

24 dec. - participă în Catedrala mitropolitană la Ceasurile Împărătești și la Sf. Liturghie. Seara, slujește Pavcernia mare cu Litie, ține un cuvânt de învățătură și participă la concertul de colinde susținut de corul "Sf. Martiri Brâncoveni" al Catedralei din Nürnberg dirijat de Dr. Claudiu Pătrașcu.

25 dec. - Nașterea Domnului - slujește

INFORMAȚII

Sf. Liturghie și predică în Catedrala din Nürnberg. Asistă la concertul de colinde al copiilor din parohie și al Coralei Catedralei mitropolitane.

26 dec. - Nașterea Domnului - slujește Sf. Liturghie în sobor mare de preoți și diaconi la Parohia "Sf. Arhid. Ștefan" din Augsburg (Pr. Ciprian Suci). Participă la programul artistic pregătit de copiii parohiei și la agapă.

27 dec. - Sf. Arhid. Ștefan - slujește Sf. Liturghie la Mannheim (Pr. Ioan Popescu) în cadrul căreia botează pe prunca Anastasia Stancovici. Ține cuvânt de învățătură.

31 dec. - la cumpăna dintre ani slujește în Catedrala din Nürnberg Privegherea Praznicului Tăierii împrejur și Acatistul Sfintei Treimi.

Din agenda P.S. Episcop Sofian

1 dec. - săvârșește Vecernia la Capela Sf. Siluan; în continuare primește grupul de Colindători din ATORG München.

5 dec. - participă, la München, la ședința de toamnă a preoților din Protopopiatul Bavariei (Protopop Alexandru Nan).

6 dec. - slujește Sf. Liturghie și predică la Weingarten. Instalează ca preot paroh pe Pr. Alexandru Roșu.

10 dec. - participă, la München, la Concertul susținut de Corala "Ciprian Porumbescu" din Suceava.

12 dec. - săvârșește Taina Sf. Maslu și predică la Augsburg (paroh Pr. Ciprian Suci).

13 dec. - slujește Sf. Liturghie și predică la

biserica Sf. Ioan Botezătorul din München.

20 dec. - slujește Sf. Liturghie și predică la parohia "Toți Sfinții" din Waldkraiburg (paroh Pr. Ioan Turcu).

24 dec. - săvârșește, la Capela Sf. Siluan, Ceasurile Împărătești. Seara, săvârșește Pavcernia cu Litie și participă la programul de colinde.

25 dec. - săvârșește Sf. Liturghie la Biserica Sf. Ioan Botezătorul din München; participă la programul de colinde susținut de copii.

26 dec. - săvârșește Sf. Liturghie și predică la parohia Nașterea Domnului din München (paroh Pr. Alexandru Nan; participă la agapă).

27 dec. - slujește Sf. Liturghie și predică la biserica Sf. Ioan Botezătorul din München.

31 dec. - la cumpăna dintre ani se află împreună cu ostenitorii de la Centrul Bisericesc și un grup de credincioși în Capela Sf. Siluan, unde săvârșește slujba Privegherii cu Liturghia Sf. Vasile cel Mare.

Rumänische Orthodoxe Metropolie (KdÖR)

Fürther-Str.166- 168 D-90429 Nürnberg
Tel.: (49)0911/ 3236910; Fax: /3236912
E-Mail: mitropolia@mitropolia-ro.de
Internet: www.mitropolia-ro.de

Abonament:15.50 Euro/ anual (inclusiv porto)

Bankverbindung: Liga Bank EG
IBAN: DE 65 7509 0300 0001 1678 04
BIC: GENODEF1M05